

γελίου χάριν ἔπει πρὸς τὸ χάριν ὁ μὴ πωγέ. Ω-
 σφροντο.] ἀντὶ τῆ ἡδοντο, εἶπε τὸ ὠσφροντο, ὅτι δι' οἴνου
 εἰσὶν αἱ σπονδαί, ὡς ἐκ τῆς μὲν ταῦτα δῆλον. δι' ἀσθή-
 σως δ' ἐπὶ ἀσθησις τ' ἀναφορᾶς τοῦ οἴνου. Στιπτοὶ
 ἕροντες.] ἄλλοι τ' πυκνοί. εἶρη δ' ἐδὸ τῆς ἐσθῆτων, αἵ
 τινες ὑφανθεῖσαι εἰς πυκνότητα σπυράπτον. ἢ ἀντὶ τοῦ
 σφεροὶ καὶ πτω λυμῆροι. δὲ τοῦ εἰβειν ὅθι πατείν.
 Πείνιοι.] σφεροὶ καὶ σκληροί. ἰχυρὸν γὰρ τὸ τ' σφῆρου
 ζύλον καὶ ἠσίοδος, σφῆρου δ' ἐ γύλυ καὶ πάλιν, σφῆρου ὅς
 γὰρ βουσιὴν ἀρωμὸν ὀχυράταίος ὄσιν. ἀτερᾶμονες δ' ἐ σκλη-
 ροί, μὴ τερόμενοι, ἀνένδοτοι. κυρίως δ' ἐ τὰ μὴ ἐφόρμησα
 τῆς ἰσπερίων ἀτερᾶμονα λέγει, ὅτ' οὐχ ἀπαλά. Σφην-

δάμνιοι.] ἰχυροί, τοιοῦτον γὰρ τὸ τ' σφηνδάμνιοι ζύλον
 ἀντὶ τοῦ σφηνδῆου. ἄλλως, τὸ σφηνδάμνιοι, ταῦτα
 ὄθι τῶ σφῆρῶν, σφῆρῶν γὰρ, εἶδος ἰχυροῦ ζύλου. ἐ-
 σθῆ καὶ εἶδος καννάβου ἢ σφηνδάμνιοι. ἢ γὰρ σφηνδῆ-
 νη, δὲ καννάβου γίνεται. Τῶν ἀμπελων τετρα-
 μύρων.] οἱ γὰρ Πελοποννήσιοι εἰσβάλλοντες εἰς τὴν Ἀ-
 ττικὴν, ἐτεμον τὴν γλῶσσαν τῆς Ἀχαρνέων. Καὶ τοὺς σφί-
 βουνας.] Ἀπικὸν τὸ χῆμα. ἀντὶ τοῦ ἐς τοὺς τείβουνας
 ζυωλέγοντο τῆς λίσων. Τεῖα γὰρ ταῦτα.] ἔπαξε πα-
 ρά τὰς σπονδάς. ἐπει οἴνω γίνοντ' αἱ δὲ ὄρκων σπυ-
 ραί, ἀντὶ δ' ἐ τοῦ εἰσπερ ἀνάγνωσι, εἶπεν γέυθαι.

Αὐτὰ μὲν εἰσι πεντέτερις, γεῦσαι λαβάν.
 Δικ. Αἰβοῦ. Αμ. Τί ὄστιν; Δικ. οὐκ ἀρέσκει μὲ
 ὅπ
 Οἷοσι πίπης καὶ ὠδρασιδῆς νεῶν.
 Αμ. Σὺ δὲ ἀλλὰ τὰς δὲ τὰς δεκῆτερις γεῦσαι λα-
 βάν.
 Δικ. Οἷοσι χ' αὐτὰν ἀρέσκειων ἐς τὰς πό-
 λεις.
 Οἷοσι τὰς ὠδρασιδῆς τῆς συμμάχων.
 Αμ. Ἀλλ' αὐτὰν σπονδαί, τειλακονδύπιδες
 Κατὰ γλῶσσαν τε καὶ θαλατταν. Δικ. ὦ Διονύ-
 σια,
 Αὐτὰ μὲν ὅζωσ' ἀμβροσίας καὶ νέκταρ,
 Καὶ μὴ πτηρεῖν σπῆ ἡμεῶν τειλῶν.
 Καὶ τὰ σῶματι λέγουσι, βᾶν ὅπῃ θέλεις.
 Ταυτὰς δεχομαι, καὶ σπένδομαι, καὶ πῶϊομαι.
 Αμ. Χαίρειν κελύω πολλά σὺν Ἀχαρνέας.
 Δικ. Εγὼ δὲ πολέμου καὶ κακῶν ἀπαλλα-
 γῆς,
 Αἷω τὰ κατ' ἀρχοῖς εἰσιὼν Διονύσια.
 Αμ. Εγὼ δ' ἐφόβομαι γε σὺν Ἀχαρνέας.

Quinque annorum sunt hac: cape & gusta ob-
 secro.
 DI. Acha. AM. quid est? DI. mihi non placent:
 quia redolent
 Picem hac, & apparatus quendam nauticum.
 C AM. Cape, & gusta hac: annorum nempe sunt
 decem.
 DI. Et ista legatos ad urbes hinc olent
 Acerrimum: quasi sociorum moram.
 AM. At hac fœdera triginta annorum sunt: rata
 Mari ac terra. DI. ô Dionysia nuncias mihi.
 Hac ambrosiam & nectar redolent; neque me
 iubent
 Nunc commeatum servare dierum trium:
 D Sed libere dicunt mihi: i quo lubet.
 Hac fœdera accipio, hac libo, hac eadem ebibo.
 AM. Multum valere Acharnenses ego iubeo.
 DI. At ego iam liberatus è bello & malis,
 Domum ingressus, agam ruralia Dionysia.
 AMP. Ego vero Acharnenses fugiam, quantum
 queo.

Σχόλια. Οἷοσι πίπης.] κοινὸν ὄπῃ οἴνου καὶ νεῶς, Ε
 τὸ πῆσις ὄξεν. ἐστὶ γὰρ πῆσιζων οἶνος, ὃ δὲ λόγος, ὄξεν-
 σιν αἱ σπονδαί, αὐτὰ κατασκευῆς τειλῶν, δὲ τὸ ὄλι-
 γοχρόνιον αὐτῆς. εἰς τὰς πόλεις δὲ τὰς τῆς συμμάχων.
 Οἷοσι τὰς ὠδρασιδῆς.] ἀντὶ τοῦ ἀπωλείας καὶ
 σπυραπῆς, ἢ ἀντὶ τῆς μόναι προσθεῖσαι ἔσθῃ τῆς συμ-
 μάχων. ὡς μὲν αὐτοὺς καὶ μὴ μεδίσαδαι. ἀλλὰ
 συμμαχεῖν τῇ πόλει. ἄλλως, δὲ μεταφορᾶς τοῦ τρα-
 πένιος οἴνου εἰς ὄξος. καὶ τῆς οἴνου τὸ ὄξυταλον. Ω
 Διονύσια.] θαυμαζῶν ταῦτα λέγει. εἶρηται δὲ ὅπῃ τῆς
 δὲ τὸ ὄξος ἀξίον. προσδοκῶν εἰρήνης οὐσης, τὴν τῆς Διο-
 νυσίαν πανήγυριν ἐσέσθαι. ἀντὶ τοῦ ἡδιστά, ἀξία τῆς
 Διονυσίαν. Διονύσια δ' ἐ ἑορτὴ Διονύσου ἡ ἡνὸν Ναυ-
 πάκτιοι. Καὶ μὴ ὀπτηρεῖν.] εἶποτε γὰρ ἔξοδος ὄπῃ
 στρατὸν ἐγλύει, εἰώθειν οἱ στρατηγοὶ πορεύειν τοῖς στρα-
 τιώταις, ὡς τε τειλῶν ἡμερῶν πρὸς ἀσκησῆσαι σπῆτα.
 σκάπτει οὖν τὸ τὸ στρατηγικὸν πρὸς ἀγγελοῦ, ὡς ἀπ-
 δὲς ἐ βαρῆσι εἰρήνης ὄπῃ θυμῶσι. Καὶ τὰ σῶματι.]
 ὡς γυναικᾶς εἰδωλοποιεῖ τὰς σπονδάς. σῶμα γυνῶν

αὐτῆς προσλίθησιν. ἢ ἐν τῶ ἡμετέρῳ σῶματι γευθῆσθαι
 ἡμῶν, μονοουχὶ φωνῶν ἀφίσσιν. ἄλλως, λέγουσι φησι
 αἱ σπονδαί, ἀπὶ τὸ ὅπῃ θέλεις. εἰκότως. ἐν γὰρ πολέμῳ
 δὲ τὰς ὄπῃ δρομάς τῆς πολέμων ἐ τ' πολιορκίας, ἐπὶ ἐ-
 σιν ἀπελθεῖν ὅπῃ τις βέλετ.
 ΒΙΣΕΤΥΣ. Καὶ πῶϊομαι.] πῶϊζων τ' το λέγει. ὅτι
 γὰρ αἱ σπονδαί δι' ὄρκων γινόμεναι οἴνω ἐπιοῦντο, τὰς
 σπονδάς ὡς οἶνον ἐκπῆσαι ἐλεξεν. πῶϊομαι ἢ, καὶ πῶϊομαι,
 μέλλοντος δὲ τῆς πῶϊο θήματος, ὡς φησὶν Εὐστάθιος, τὸ
 πῶϊο ταυτ' τῆς πῶϊο.
 Σχόλια. Χαίρειν κελύω.] κατ' εὐφημισμὸν τὸ χαί-
 ρειν κελεύω, τ' Ἀμφίθεον οἰονταί τινες. ἵνα γραφῆ τὸ κελ-
 εύω χωρὶς τοῦ ν. τὸ δ' ἐξῆς ἐγὼ δὲ πολέμῳ, τ' Δικαμό-
 πολιν. Αἷω κατ' ἀρχοῦς.] τὰ Λύωμα λεγόμενα. ἐν-
 θεν τὰ Λύωμα καὶ ὁ ἐπιλύωμος ἀγῶν τελεῖται τῶ Διο-
 νύσῳ. Λύωμον γὰρ ὄσιν ἐν ἀρχοῖς ἱερὸν τῆς Διονύσου, δὲ
 τὸ πλεκτοῦς ἐν τῶ γυροῦναι. ἢ δὲ τὸ πρῶτον ἐν τούτῳ
 τῶ τῶσφω λυοῦν τε δὲ Λύω. Μένανδρος, τραγῶδος λυοῦ ἀ-
 γῶν, Διονύσια.

ΧΟΡΟΣ ΑΧΑΡΝΕΩΝ.

ΒΙΣΕΤΥΣ. Ο τῆς Ἀχαρνέων χορὸς τὴς Λακεδαι-
 μονίας μισῶν δὲ τὰς ἀμπελωνας, ἐ τὰς ἀμπελωνας ὑπ'
 αὐτῆς δὴ τῶν δὲ, καὶ δὲ φαρμακῆς, μεγίστη σπονδῆ καὶ

CHORVS ACHARNENSIVM.

βία τ' Ἀμφίθεον δῶκε. ὃ δὲ μόγις ἐκφυγῆ τὴν δῶ-
 κόντων ὄρμῳ.